

A Szent kereszt felmagasztalásának ünnepe

A kereszt jele hitünk színtézise, mert elmondja, mennyire szeret minket Isten, elmondja, hogy a szeretet erősebb a halálnál, gyöngeségeinknél, bűneinknél. A szeretet erősebb, mint a minket fenyegető gonosz. Emeljük fel szemünket Jézus keresztjére, s fedezzük fel az élet és üdvösség forrását!

A Szent kereszt felmagasztalásának ünnepe nem a szenvedést, a kereszt szükségszerűségét az életben és Krisztuskövetésben mutatja be. Helyette a dicsőséges keresztet állítja eléink az ünnep, a keresztet, amivel dicsekedhetünk.

Az ünnep eredete

Két különböző, időben eltérő eseményt idézünk fel. Az első Konstantin császárhoz fűződik, aki 325-ben két bazilikát állíttatott, az egyiket a Golgotán, a másikat Krisztus sírjánál. A másik esemény 628-ban történt, s ez a keresztények győzelme volt a perzsák felett, ami után helyre állították a kereszt ereklyét és vitték azt diadalmasan Jeruzsálembe. Az idő múlásával azonban az ünnep új értelmet nyert. A kereszt misztériuma örömnappal lett, mert Krisztus a gyalázat és ítélet eszközét az üdvösség eszközévé változtatta.

Az ünnep szentírási szakaszai így szólnak a keresztéről. A Szentleckében elhangzott a himnusz, amelyben Szent Pál apostol filippiekhez írt levelében Krisztus keresztén történő „felmagasztalásáról” ír: „Kiüresítette önmagát, szolgai alakot vett fel, és hasonló lett az emberekhez, külsejét tekintve úgy jelent meg, mint egy ember. Megalázta magát, engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszt-halálig. Ezért Isten felmagasztalta őt, és olyan nevet adott neki, amely minden más név fölött van, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd az égben, a földön és az alvilágban, és minden nyelv

vallja hogy »Jézus Krisztus az Úr!« az Atyaisten dicsőségére.” Az evangélium is a keresztéről beszél, amelyen fölemelik az Emberfiát, hogy „Aki benne hisz el ne vesszen, hanem örök élete legyen!”

A történelemben két alapvető módja volt a keresztre feszítés és a keresztre feszített ábrázolásának. Az egyszerűség kedvéért ezeket „ősi” és „modern” ábrázolásnak nevezzük. Az ősi ábrázolás, amelyet megcsodálhatunk a régi román kori bazilikák mozaikjában, ünnepélyesen, főségesen mutatják be a keresztet. A keresztéről gyakran hiányzott a korpusz, és ragyogó gyémántokkal díszítették a keresztet, amely mögött ott volt a csillagos ég és az alábbi felirat: „Salus mundi” – „A világ üdvössége”. Így láthatjuk ezt a Ravennai bazilika mozaikjában.

A román kori fakeresztek ugyanezt a típusú ábrázolást használják, s úgy mutatják be Krisztust, mint aki a keresztén trónol királyi és főpapi palástban, szeméi nyitva vannak, s nyoma sincs rajta a szenvedésnek, hanem inkább a főség és a győzelem ragyog fel, s nem töviskoronát visel, hanem drágakövekkel díszített

koronát. Ez látható formája a zsoltárversnek: „Isten a fáról uralkodott!”

Jézus ugyanezekkel a kifejezésekkel beszél keresztjéről: „Amikor fölemelnek, mindent magamhoz vonzok!” (Jn 12,32)

A kereszt és keresztre feszített modern ábrázolása a gótika korában kezdődött. Ennek különleges példája Matthias Grünewald alkotása, az insemheimi oltár képe. A kezek és a lábak görcsösek, a fejen töviskorona, s az egész testet sebek borítják. Velasquez, Salvador Dali és sokan mások is így ábrázolják a keresztre feszítést.

A kereszt és a keresztre feszített mindkét ábrázolása megvilágítja a misztériumot. A modern ábrázolás – ami drámai, reális – megmutatja a kereszt nyers valóságát Krisztus halálának pillanatában. A kereszt jelképe a világban lévő gonosznak és szenvedésnek és a halál félelmetes tényének. A kereszt bemutatja Krisztus halálának okát: a gyűlöletet, a kegyetlenséget, az igazságtalanságot, a bűnt.

Az ősi ábrázolás nemcsak Krisztus keresztahalálának okait mutatja, hanem annak hatásait, nemcsak azt, aminek az eredménye a kereszt lett, hanem azt is, amit a kereszt szerzett: a kibékülést, a békét, a dicsőséget, a biztonságot és az örök életet. Ezért mondja Szent Pál, hogy a hívek „dicsősége” és „büszkesége” a kereszt. Szeptember 14-ét a kereszt „felmagasztalásának” nevezzük, mert ekkor pontosan a keresztnek ezt az „emelkedett” aspektusát ünnepeljük.

A modern megközelítést és az ősi ábrázolást egyesíteni kell, s újra fel kell fedezni a dicsőséges keresztet. Amikor szenvedünk, segítség lehet a keresztén lévő Jézusra gondolni, s a fájdalomban így közelebb érezhetjük magunkat Hozzá.

Forrás: magalaszlo.lapunk.hu

Édesanyák imái

Vajon tudsz róla, hogy Veszprémben is összegyűlnek édesanyák minden kedden este a Szent Anna-kápolnában, hogy együtt imádkozzanak a gyermekeikért? Lehet, hogy már hallottál róla, de még nem jártál ott, pedig szeretnél?

Elmondom, hogyan zajlik egy ilyen imaóra, és azt is, honnan indult el az ötlet, mi a háttere.

Nos, az Édesanyák imái olyan imacsoport, amelynek tagjai szeretnek együtt imádkozni gyermekeikért és unokáikért. Tagjai lehetnek a csoportnak „lelki édesanyák” is, tehát férjezett nők, akiknek nincs gyermekük, sőt egyedülálló hölgyek is. Az imacsoportban szívesen látnak minden nőt, aki imádkozni szeretne gyermekekért.

Az első imacsoport Angliában jött létre 1995 novemberében, azóta sok-sok országban elterjedt világszerte. Mindez annak ellenére történt, hogy nem reklámozták semmilyen módon, az alapítók csak akkor beszéltek az Édesanyák imáiról, ha meghívták őket.

Sok áldás áradt a csoportok tagjaira az imákon keresztül: sok gyermek vizsgatért a hithez, munkát és lakást találtak, kibékültek szüleikkel. Előfordult, hogy javult a gyermekek egészségi állapota és számos megromlott kapcsolat rendeződött.

Az édesanyák azokról az áldásokról is beszámoltak, amelyekben ők maguk részesültek, miközben a többi édesanyával együtt imádkoztak. A heti rendszeres összejövetel során bizalmas, szeretetteljes kapcsolat alakult ki a csoport tagjai között.

Hogyan zajlik egy imaóra? Az imacsoport alapítója így írja le:

Minden összejövetel elején a Szentlélekhez imádkozunk, hogy vezessen minket. Folytatható dicsőítéssel, vagy a Szentírás egy részének olvasásával, átmélkedésével. Utána következhet az egyes gyermekekért mondott ima. Rendelkezésünkre áll egy kis imafüzet, amely segítő imákat tartalmaz. Az imák előkészületet jelentenek ahhoz, hogy az édesanya gyerekeit szimbolikusan

Jézusra bízva azzal, hogy a gyermek nevét egy kis fehér papírkorongra írja, és a kosárba helyezi, amelyet a kereszt lábához helyeztünk. Ezzel azt fejezzük ki, hogy gyermekeinket az Úr gondviselésére bízunk.

„Amikor gyermekeinkért imádkozunk, el kell gondolkodnunk azon, hogy mi Jézus akarata velük. Kérünk kell, hogy megértsük az Ő terveit velük, és azt, hogy ne a mi akaratunk teljesüljön.” Ezeket a szavakat Veronica Williams kapta az imádság által – amint levelében írja. Ő az az angol édesanya, nagymama, sőt dédnagymama, aki sógornőjével együtt elindította a gyermekekért szóló imádságot csaknem 20 évvel ezelőtt.

Keresztény baráti körével együtt egy beadványt készítettek az angol parlament számára, amelyben statisztikai adatokkal próbálták felhívni a honatyák figyelmét azokra a káros hatásokra, amelyek gyermekeiket és unokáikat

érik naponta. Ilyenek például a drog-fogyasztás, az erőszak, a pornográfia, a gyermekek elleni erőszak és a káros irodalom. Sajnos nem értek el eredményt, a honatyák nem tettek semmit. Veronicának akkor már kilenc unokája volt, és kétségbe volt esve amiatt, hogy milyen társadalomban kell felnőniük. Mindenképpen tenni akart értük valamit, de úgy érezte, hogy ő maga túl kevés az ilyen nagy problémák megoldásához. Viszont az ima hatalmát már korábban is megtapasztalta, és annak erejét, ha az imában önmagát és gondjait az Úr kezébe teszi. Kezdetben a sógornőjével imádkozott, majd egyre több anya és nagymama csatlakozott hozzájuk. Azóta számos imacsoport alakult világszerte, amelyekben az ő módszereikkel imádkoznak az otthonukban vagy megszentelt helyeken, mint nálunk a veszprémi Anna-kápolnában is.

A jó hír: Veronica októberben néhány napra Magyarországra látogat, hozzánk, Veszprémbe is. Találkozhatunk vele az imaóránkon, és beszélgethetünk vele! A veszprémi látogatásának időpontját később hirdetjük.

Addig is, érdemes csatlakozni az Édesanyák imái imacsoporthoz a veszprémi Szent Anna-kápolnában keddenként 16.30-kor. Szeretettel várunk minden édesanyát és lelki édesanyát is!

Az imacsoport lelkiségéről, az alapítóról és az aktuális eseményekről tájékoztatást kaphatunk a következő weboldalon: www.edesanyakimai.hu

További részletekről érdeklődni a következő telefonszámon lehet: 06-70/775-90-97

Demény Anna

KARITÁSZ-FELHÍVÁS

Egyházközségünk karitász-csoportja kéri a kedves hívek közül azt, akinek használaton kívüli palackos gáztűzhelye van, hogy jelezze a plébánián vagy a következő telefonszámon: Horváthné dr. Kovács Zsuzsa: 06-20/ 578-4141.

Előre is köszönjük a rászoruló családok nevében.

Az eddigi felajánlásokat és adományokat hálásan köszönjük.

A DAVIDIKUM R. K. KÖZÉPISKOLAI KOLLÉGIUM AJÁNLÁSA

Szeretnénk felhívni a kedves hívek figyelmét arra, hogy a Davidikum Római Katolikus Kollégium felvételt hirdet nem veszprémi középiskolás diákok elszállásolására az iskolai tanév idején. Nem csupán a Padányi katolikus gyakorlóiskolába járó középiskolásokat tudják ott fogadni, hanem a többi veszprémi középiskolába járó diákokat is.

Ez utóbbiak esetében plébánosi, hitoktatói ajánlás előnyt jelenthet.

Ünnepi szentmise a Reginában

Szent István-napi ünnepi szentmise volt a veszprémi Regina Mundi-templomban augusztus 20-án 11 órakor.

László Dezső atya megemlékezett államalapító első szent királyunkról, akinek bölcsessége abban is megnyilvánult, hogy kösziklára építette az államot. Ez a köszikla a keresztény hit volt. Ennek segítségével vált lehetővé, hogy nemzetünk megmaradjon.

Amikor trónörökös fiát, akiben minden reménye volt, elveszítette, a Szűzanya oltalmába ajánlotta országát. Talán ennek a következménye az is, hogy Európa egyetlen dinasztiája sem rendelkezik annyi szenttel, mint a magyar Árpád-ház. Az első, szent királyi család büszke volt magyarságára, és mi is büszkék lehetünk rá, hogy magyarok vagyunk. Rengeteg támadás és megszállás ellenére ma is él a nemzetünk, számtalan tudóst és művészt adtunk a világnak.

Nemzetünket, akárcsak a kereszténységet, ma is külső és belső támadások érik. Szomorú, hogy a nemzetet belül is megosztás van, egymást támadják a különböző érdekcsoportok összefogás helyett. Sajnos, még az értelmiségiek között is vannak olyanok, akik az új-

pogányságban látják népünk jövőjét.

Imádkozzunk a Szűzanyához hazánkért, népünkért és országunk érdekeit szem előtt tartó vezetőkért!

Dezső atya a mise végén megáldotta az oltár elé helyezett új kenyeret. Mindenki egy kis megszentelt cipóval távozhatott a templomból.

szöveg és fotó: Demény Anna

Nyári táborok

A Kapcsolat Szerviz Közhasznú Egyesület LINKED címmel széleskörű társadalmi összefogással a média negatív hatásai, médiaerőszak, nem biztonságos internethasználat következményeivel foglalkozó programsorozatot indít. A programban aktív szerepet vállal a kezdeményező László Dezső plébános, együttműködő partnerként a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság, helyi támogatók pedig a Veszprémi Érsekség és Veszprém Megyei Jogú Város. A projekt civil előadók (Tulipán Attila, Bakonyvári Orsolya, Miklya Luzányi Mónika) és a Főkapitányság munkatársainak segítségével a 10-18 éves korosztály képzését, valamint a szülők ismereteinek bővítését célozza meg. Az első program augusztus elején egy kortárs- és felnőttképző nyári tábor volt Reziben. A folytatás ősztől az együttműködő veszprémi iskolákban lesz: a Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskolában, a Padányi katolikus gyakorlóiskolában, és a veszprémi Kossuth Lajos Általános Iskolában. A LINKED Projekt a TANDEM Fejlesztési Alap támogatásának köszönhetően jött létre. Az Ökumenikus Segélyszervezet TANDEM Fejlesztési Alap pályázati alap programja a VELUX Alapítványok támogatásával és a DanChurchAid közreműködésével valósul meg.

*Kapcsolat Szerviz Közhasznú Egyesület
dr. Léner-Pintér Sára, elnök*

Tartalmasan telt a nyár a Regina Mundi Plébánián

A Regina Mundi Egyházközség és a Kapcsolat Szerviz Közhasznú Egyesület szervezésében megvalósuló plébániai foglalkoztatókban, táborokban kicsinyek és nagyok egyaránt aktív tevékenységben élhettek meg hitüket lelkiileg, szellemileg és testileg egyaránt. Az alsós korosztály számára „Kéz a kézben” mottóval, kirándulás héttel kezdődött a nyár. Állatkert, veszprémfajszi keresztút, Gulya-domb és a Dubniczay-ház herendi kiállítása gondolkodtatta el a résztvevőket. Isten

megalkotta kezeinket mire használjuk? Mi történt Jézus kezeivel? Isten hogyan hordoz a tenyerén? Kézműves foglalkozások során kézlenyomatóból állatos pótlók, pillepalackból készült virágok stb. készültek. A foglalkoztatót Sárossyné Kovács Éva Katalin pedagógus vezette.

A felsős korosztály – bátor felnőttek kíséretében – biciklitáborban, zárandokúton vehetett részt Burucs Tamás pedagógus vezetésével. Meg-megálltak egy-egy zárandok-kápolnánál és kereszt-nél. Az első két éjszakára – Kiss László kerületi esperes plébános jóvoltából – a karmacsi plébánián találtak szállást. A helyi templomban misén vettek részt, valamint vendéglátójuk kerti szalonnasütögetés közben mesélt a környék

történelmi nevezetességeiről. Útjukat folytatva, a következő nagylelkű szállásadóhoz érkezve, a plébánia kertjében állították fel sátraikat. Egy jó hangulatú ismerkedő beszélgetés után nyugovóra tértek, hogy friss erőre kapva az előttük álló kb. 60 km-re felkészüljenek. Nemesgulácsról Cséry Gergő atya áldásával indulhattak útnak. Az elcsigázott kerékpáros csapat harangzúgás kísérete mellett érkezett Balatonalmádiba, ahol az esti misén üdvözölte őket Szabó János plébános atya megbízásából Laposa Norbert káplán úr. Az esti sütögetés után a kevésbé fáradtak vendéglátójuk segítségével lelki beszélgetésen vehettek részt. Másnap harangzúgás búcsúztatta őket. A Regina Mundi Plébániára érkezve, a

fiatalok elismerő oklevelet vehettek át.

Az óvodás korosztály számára a Veszprém Megyei Jogú Város jóvoltából Burucsné Walla Barbara vezetésével Szabóné Bakonyi Andrea és Feketéné Magyar Zsófia segítségével szerveződött plébániai foglalkoztató. A kicsinyek témája is a „Kéz a kézben” című köré szerveződött. Kézműveskedés közepette, csütörtökre egy kis színdarabot is betanultak a gyerekek a szülők nagy meglepetésére. Saját maguk alkotta díszletek és jelmezek között a „Három szép pillangó” című mesét adták elő.

Az idén a családokra is gondoltak a szervezők. Az ötletadó László Dezső plébános segítségével Reziben a Laky Demeter Turistaházban szerveződött számukra tábor. A hét folyamán a „kortárssegítő” képzésen túl kirándulásokon, múzeumlátogatásokon és strandoláson vehettek részt a jelentkezők. A helyi civil szervezet aktív segítségével bőséges ellátásban, jó programokban

nem volt hiány. A képzésen a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság részéről Futtató Norbert alezredes, valamint civil előadók (Tulipán Attila, Tulipánné Takács Zita és Miklay Luzsányi Mónika, Bakonyvári Orsolya) segítségével az alábbi témák kerültek feldolgozás-

MINISTRÁNSOK!

Az első foglalkozás október 1-jén 17 órakor a templomi hittanteremben lesz. Ezt követően minden második szerdán tart foglalkozást Lakó János. Szeretettel várjuk a régi és az új ministránsokat!

ra: a média negatív hatásai, médiaerőszak, nem biztonságos internethasználat (adathalászat, illegális tartalmak, cyberbullying, – online zaklatás).

A felsős korosztály számára Sárossyiné Kovács Éva Katalin szervezésében „HANDS in HANDS” címmel angol nyelvkészséget fejlesztő hittanos tábor zárta a plébániai foglalkoztatók sorát.

Hálás köszönet a táborok lebonyolításában résztvevőknek. Isten áldását kérjük mindannyiuk életére.

dr. Léner-Pintér Sára

Gyónjuk meg a különbséget!

Sokan mondják magukról, hogy jó emberek, s valójában nincs is bűnük. De ha megkérdeznénk őket, hogy szentek-e, hevesen tiltakoznának.

Talán egy megoldás e ragacsos átlagosság leküzdésére: gyónjuk meg a különbséget. Azt a különbséget, amely az aktuális lelkiállapot és az életszentesség között megvan. Mert hogy tudunk

róla, az biztos, hiszen milyen hevesen tiltakozunk, amikor valaki szentnek akar tekinteni. Persze az is igaz, hogy a szentek sose nevezik magukat szentnek, nagyon is érzik a lelki gravitációt, amely lefelé húz.

A gyónásnak ez a sajátossága arra is rátereli figyelmünket, hogy a gyónás elsősorban nem bűnlajstrom, hanem

inkább annak az újrafogalmazása, hogy mi a különbség közöttem és Krisztus között. Erre a különbségtételre azért vagyunk képesek, mert ugyanaz a Lélek lakik bennünk. Ezért van mit gyónni egy-két hét után is, de ezért lehetséges újra kezdeni harminc-negyven év után is.

Forrás: Sánta János atya (www.lelekemelo)

A magány csapdájában (3)

Papucs az ajtó mellett balra

Amíg az önfejlés és a macacosság szabadon működhet az emberben, amíg az ember nem veszi fel velük a harcot, addig azok belső magányba taszítják az embert: nem engedik, hogy szívében megszülessen az önfeláldozás vágya. Mindenki ismer olyan embereket, akik – úgy tűnhetne – egyáltalán nem a magányra lettek teremtve: okosak, jól kommunikálnak, jó nevelést kaptak, és sokan viszonyulnak irántuk jóindulattal. Ők mégis magányosok maradnak. Miért? Egyszerűen azért, mert semmiben nem akarnak engedni a másik ember kedvéért, még apróságokban sem.

Például valaki megszokta, hogy minden vasárnap este egy forró tea mellett könyvet olvas. Ha eközben bekopog az idős szomszéd és megkéri, hogy menjen el a gyógyszertárba, akkor ez rendkívül nehezebbre fog esni, mert fel kell adnia egy szokását. Ezért inkább elfoglaltságára hivatkozva kimentti magát. Vagy ha valaki megszokta, hogy a papucs mindig az ajtótól balra található. Ha valaki óvatlanul a másik oldalra rakja, akkor kap a fejére: „Az én lakásomban a papucs mindig itt van”.

Az ilyen ember néha észreveszi, hogy kicsoda börtönbe zárta be önmagát, de amikor eszébe jut az evangéliumi parancs, hogy áldozzuk fel önmagunkat másokért, akkor megjegyed és megszédül: „Nem, képtelen vagyok ilyen magaslatokra felemelkedni” – és inkább siet visszabújni az általa elrendezett, kimért és megszokott, de belül magányos, életébe.

Mit tegyünk?

Mit tegyünk, ha ki szeretnénk szabadulni a magány csapdájából? Ha szeretnénk megtalálni az emberek iránti szeretetet? Mit tesz az az ember, akinek egy létrán kell szédítő magasságba felmászni? Nem néz se felfelé, se lefelé, mindig csak a létra következő fokát nézi. Ha azt elérte, akkor megint a következőt

figyeli. Egy idő után észreveszi, hogy felért a csúcsára.

Ugyanez a helyzet velünk is: ma időnkét feláldozzuk azért, hogy segítsünk idős szomszédunknak, holnap megpróbálunk nem feldühödni, hogy valaki máshová rakta a papucsunkat, egy idő után pedig meglátjuk, hogy az önfeláldozás, önmagunkról való lemondás egyre könnyebben megy, sőt olyan örömet ébreszt a lelkünkben, amelyet korábban nem is ismertünk.

Ki a felebarátom?

Antonij szurozsi metropolitának van egy érdekes elmélkedése. Felidézi, hogyan kísértette a farizeus a Megváltót azzal a kérdéssel: ki a felebarátom? Mi is gyakran tesszük fel ezt a kérdést: ki a felebarátom? Kit kell szeretnem? Azt hisszük, hogy ha megtaláljuk erre a jó választ, végül kiszabadulunk a magányból. Körbe-körbe nézünk: hol vannak a nekünk teremtett, hozzánk való emberek, akiket szeretni tudnánk? Magunkat érezzük a világegyetem középpontjának, a többi ember pedig körülöttünk forog. A farizeusnak az Úr az irgalmas samaritánus példabeszédével válaszolt és egy váratlan következtetésre vezette el őt: „Ki a te felebarátod? Te vagy a felebarátja bármelyik embernek. Te menj el hozzá és tégy vele jót”. Az Úr így válaszol nekünk is. Te vagy a felebarát. A másik ember a középpont, te pedig az vagy, aki körülötte forogsz. Ő a bolygó, te meg a hold vagy. Téged teremtettek a számára, nem pedig őt a te számadra. Ezért menj, és tégy jót mindenkivel, akivel találkozol. Ha ezt megteszed, nem leszel magányos.

Felebarátunknak gyakran nagyon kevésre van szüksége: egy csepp figyelemre és érdeklődésre, a szeretet, a tisztelet egy kis megnyilvánulására. Antonij metropolita prédikációjában megemlíti a következő történetet: A második világháború idején Párizsban, az orosz gimnáziumban a nevelők között volt egy nagyon szigorú és zárkózott ember.

Senki nem tudott róla semmit, többek között azt sem tudták, hogy milyen koldusszegényen él. Egyszer a tanítványai a következő esetet figyelték meg. Nem messze az iskolától az út szélén egy koldus ült, előtte egy sapka volt, sokan mentek el mellette pillantásra sem méltatva őt, mások odadobtak ugyan néha egy-egy érmét, de még csak rá sem néztek. Ekkor a fiatalok észrevették a közeledő tanárt, aki hirtelen megállt a koldus előtt, levette a sapkáját és mondott neki valamit. Egyszerre a koldus felugrott és megölelte őt. A megdöbbent gyerekek természetesen később rákérdeztek a történetekre tanáruknál. Ő így felelt: „Gyalog mentem Párizs egyik végéből a másikba, mivel nem volt pénzem metrójegyre; ahogy az úton mentem, megláttam ezt a koldust, láttam, ahogy az emberek elmentek mellette, láttam, hogy egyesek úgy dobtak pénzt a sapkája, hogy rá sem néztek. Az jutott az eszembe, hogy ha elmegyek mellette, anélkül, hogy észrevenném, lehet, hogy az emberekbe vetett hitének utolsó morzsáját fogja elveszíteni. De pénzem nem volt. Megálltam előtte, levettem a sapkámat, köszöntem, és megmondtam neki: „Bocsásson meg, de nem adhatok semmit, mivel magamnak sincs pénzem...” Ekkor ez az ember felugrott, és megölelt engem. A koldus azt mondta, hogy senki nem adott még neki ilyen gazdag, bőséges adományt, mint ez az ember, aki nem adott neki pénzt, de mégis meglátta benne az emberi személyt.

Nincs valamilyen univerzális tanács?

Végül megemlítek még egy embert, aki soha nem ismerte a magányt. Erről Emilianosz sztarec szólt egy beszélgetésében. Vidéki pap volt, egész életét egy kis görög településen töltötte. Dimitriosz atyának hívták, egyszerű, nem nagy műveltségű ember volt. De szíve hatalmas volt a felebarátai számára és telve volt szeretettel.

Emilianosz sztarec mesélte, hogy Dimitriosz atya minden embernek segített, mindenkiért felelősnek érezte magát. Ha valami baj történt a faluban, kezébe vette a botját és így szólott magához: „Siess Dimitriosz atya, a sátán újra eljött a falunkba”.

Megharagudott magára, amikor elfelejtette valakinek a nevét, aki imáját kérte, ilyenkor így imádkozott: „az autóbusz-állomás vezetőjéért... és azért az orvosért...”

Nyílt, szeretettel eltelt szívéért az Úr úgy hallgatott rá, ahogy a nagy szentekre hallgat. Egyszer Dimitriosz atya Szent Györgyhöz imádkozott, hogy újból víz fakadjon a falu kiapadt forrásából. Amikor a víz kibuggyant, egyszerűen szólott: „Szent György, köszönjük, jötevőnk!” Isten előtti bátorsága olyan nagy volt, hogy nem egyszer megígérte lelki gyermekeinek: „Halálom után is eljövök hozzátok és segíték nektek. Hogyan felejtkezhetnék el rólatok, lelki gyermekeimről!”

Valaki úgy gondolhatná: „Ez mind nagyon szép, helyes szavak, de mindez nagyon bonyolult és nehéz észben tartani. Nincs valamilyen egyszerű univerzális tanács, amit megjegyezhetnénk és könnyen követhetnénk?” Van. Ezt a tanácsot Dorotheosz abba (VI. század vége) szemléletes tanítóbeszédében találhatjuk meg. Képzeld el, mondta, hogy az életünk egy kör. A kör középpontja – az Úr Isten, az emberek útjai pedig – olyan sugarak, amelyek a kör közepe felé tartanak. Minél több ember törekszik a kör felé, vagyis Istenhez, annál közelebb kerül a többi emberhez is. Ez az ima útja. Minél közelebb kerülünk a többi emberhez, annál közelebb kerülünk Istenhez is. Ez pedig a felebarátunkért végzett önmegtagadás útja. A magány – a kör széle. Induljunk el a kör közepe felé!

Forrás: www.szimandron.hu

BIBLIAKÖR

Az első foglalkozás október 1-jén az esti szentmise után 18.30 órakor lesz a közösségi házbán.

Cseri Kálmán igehirdetései és gondolatai

...lemért ezer könyököt, és átvezetett a vízen: a víz bokáig ért. (Ez 47,3)

Ezékiel látomásában a templomból kifolyó víz egyre mélyül. Mit jelent ez? Először a víz bokáig ér. A mezítláb vagy saruban járó emberek lába hamar bepiszkolódott, leggyakrabban lábmosásra volt szükségük. Jézus is ezt mondta: akit az újjászületés fürdője megtisztított, annak is szüksége van lábmosásra. Vagyis aki az ő tanítványa lett, az is rászorul a naponkénti bűnbánatra és bocsánatra, a lelki tisztálkodásra.

Ötszáz méterrel lejjebb a víz térdig ért. A bűnbocsánatot kapott hívő közösségbe kerül Istennel, és megtanul vele imádságos párbeszédben élni. Megtanulja Istent önmagát megalázva, térdén állva imádni. Az ilyen ember már nem a saját akarata teljesülésére vágyik, hanem ezt kéri: taníts akaratom teljesítésére, mert te vagy Istenem (Zsolt 143,10).

A harmadik fokozat, amikor derékig áll a vízben a próféta. Így már erős a folyó sodra, keményebben kell ellenállni minden kísértésnek. A derék egyrészt az erő jelképe (derekasan helytáll valaki), másrészt a termékenységre emlékeztet: az érett hívőnek már vannak lelki gyermekei, másokat is Istenhez vezet.

Kissé lejjebb pedig annyira megnőtt a víz, hogy úszni kellett volna benne, nem lehetett átgázolni rajta. Itt már rá kell feküdni a vízre, és teljes bizalommal engedni, hogy megtartsan és vigyen. Ezt nevezi a Biblia hitben járásnak. Már nem éri a lábam a földet, de egy másik valóság tart és visz: a víz, Isten kegyelme. Én pedig hagyom, hogy vigyen, és arra használjon, amire akar.

Az Istennel való közösség mélyülésének, a hitben való növekedésnek, a lelki érésnek szép képe ez. Én hol tartok ezen az úton?

Komoly és vidám percek iskolakezdésre

„Mindnyájunkban Isten csodás kincsei, a meghallgatott imákra adott válaszai rejlenek. Mint a vasérc vagy az arany a tárnák mélyén, az igazgyöngy a kagylóban a tenger fenekén, ott lapul benned, bennem a képlet, mely orvossággá válva életet menthet, a tervrajz, melyből kígyózó út lesz, hogy testvéredhez vezesse lépteid. Benned van a béketerv, melyet, ha alázattal megfogalmazol, hangosan kimondasz, elhallgatnak a fegyverek, és mosoly költözik a gyermekek arcára.

A titok, a csoda benned van!

Felszínes csapongások, üres lötyögések helyett magadba kell mélyedned, hogy felfedezd a lelkedben rejlő értéket. Merülj el a csendben! Csodálatos érzés ott bent meghallani a verset, meglátni a festményt, a képletet, a megoldást, és szép vázlatokat készítve, lassan világra szülni azt. A gondolat, mely nem csak neked fontos, bensődben kezd körvona-

lazódni. Még csak dereng, de te érzed, hogy belőled kikívánczik. S mint a bányász a föld mélyén, a sötétben dolgozol, megfogod, megfogalmazod, a felszínre hozod, hogy megajándékozd vele a világot. Csodálatos érzés az igazi érték, a szellemi kincs szülőjének lenni, amely tulajdonképpen nem egyéb, mint a meghallgatott imákra adott isteni válasz!”

Szeretettel,

Csaba testvér

Egyetemi felvételin elhangzott „bölcsesek”:

1. Szent István valahol azt hallotta: azé a föld, aki megműveli.
2. Ha valaki sok évig él egyedül, annak rendszerint házasság a vége.
3. Luther Márton templomi könyvnyomtatással foglalkozott, és egyet-kettőt ki is szögeztet a templomkapura.

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
szept. 14.	Szám 21,4-9	Fil 2,6-11	Jn 3,13-17
szept. 21.	Iz 55,6-9	Fil 1,20c-24.27a	Mt 20,1-16a
szept. 28.	Ez 18,25-28	Fil 2,1-11	Mt 21,28-32
okt. 5.	Iz 5,1-7	Fil 4,6-9	Mt 21,33-43

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Papp Hanga július 20-án, Bacsák-Parker Enikő Michaela augusztus 10-én.

...mert szentségi házasságot kötöttek: Kizlinger László és Szántó Diána július 12-én, Mészáros Dávid és Szih Judit Valéria augusztus 9-én.

...mert az örök hazába költöztek: Sáros Imre (82 éves) június 14-én, Tóth József Jenő (91 éves) június 25-én, Sznopek Árpád (82 éves) június 27-én, Dr. Tölgyes Józsefné sz.: Ströck Mária (92 éves) július 1-jén, Leitgeb Lajos (85 éves) július 25-én, Sziklasi Rudolfné sz.: Tóth Magdolna (86 éves) augusztus 7-én, Horváthné Angeli Éva (63 éves) augusztus 7-én, Szatinszky Józsefné sz.: Müller Mária (81 éves) augusztus 21-én.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Tel.: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,

Kreschka Miklós

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzártá: minden hónap 20-án

FELHÍVÁS!

Tisztelettel kérjük azokat a kedves híveket, akik az egyházközségünkhöz szeretnének tartozni, és az ez évi hozzájárulásukat még nem fizették be, legyenek szívesek a tartozásukat mielőbb a plébánián vagy a sekrestyében rendezni.

Köszönettel:

László Dezső plébános atya

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai szeptemberre:

Általános: Hogy az értelmi fogyatékosok megkapják azt a szeretetet és segítséget, amelyre a méltóságteljes élethez szükségük van.

Missziós: Hogy a keresztyének – Isten szavától ihletve – elkötelezzék magukat a szegényeknek és a szenvedőknek nyújtandó segítségben.

Szeptember 1-jén, hétfőn, a reggel 9.00-kor kezdődő szentmisén tartjuk a **Veni Sancte-t,** a **Szilágyi Erzsébet Keresztyén Általános Iskola** tanulói számára. A szentmisét Márfi Gyula érsek atya celebrálja.

Szeptember 7-én a kassai vértanúknak, Szent Márk, István és Menyhért áldozópapoknak az ünnepe van.

Szeptember 7-én a reggel 9 órai szentmisén tartjuk a **Veni Sancte-t,** a Szentlélek Isten segítségül hívását az új tanévre a **Simonyi és a Botev**-iskola hittanosi számára. Minden hittanost várunk erre a szentmisére! A hittan-

órákat az ezt követő héten kezdjük. Az órarend megtekinthető lesz a hirdetőtáblán.

Szeptember 8. Szűz Mária születésének (**Kisboldogasszony**) az ünnepe. Szentmise reggel 7 órakor lesz.

Szeptember 10-én 18 órakor a veszprémi Kolping Család évnyitó szentmiséje.

Szeptember 12-én, pénteken ünnepeljük **Szűz Mária szent nevét.** Ez a nap templomunk búcsúnapja. Reggel 7-kor és este **18.00-kor** is lesz szentmise. Az esti szentmise előtt, 17.00 órakor szentségimádást tartunk.

Szeptember 13-án Aranyszájú Szent János püspök és egyháztanító emléknapja.

Szeptember 14-én a Szent Kereszt felmagasztalásának az ünnepe. Másnap a **fájdalmas Szűzanya** emléknapja.

Szeptember 21-én Szent Máté apostol és evangélista ünnepe.

Szeptember 24-én Szent Gellért püspök és vértanú ünnepe, aki hazánkban a **keresztyén pedagógusok védőszentje.**

Szeptember 27-én Páli Szent Vince áldozópap emléknapja.

Szeptember 28-án, a hónap utolsó vasárnapján tartjuk a katolikus egyházban a **Szentírás vasárnapját.**

„Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével is, amelyek Isten ajkáról valók” – tanítja Jézus. Legyen mindennapi kenyerünk, napi olvasmányunk a Szentírás!

Szeptember 29. Szent Mihály, Szent Gábor és Szent Rafael főangyalok ünnepe.

Október 1-jén a Gyermekek Jézusról nevezett **Lisieux-i Szent Teréz** szűz és egyháztanító emléknapja.

Október 4-én Assisi Szent Ferenc emléknapja.

Október 5-én a veszprémi bazilika-főszékesegyház felszentelésének az ünnepe.

Október hónapban minden este tartunk szentmisét **18.00 órakor.** Reggel **7 órakor nem lesz szentmise.** **17.30-kor** közösen imádkozzuk el a **rózsafüzért** a templomban.